

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

ГОДИШНА ЦЕНА.

предплатима.

За Цариградъ меджидіета бѣли пята;
за конъ и въ Одесса меджидіета бѣли
шестъ и половина. — Отъ Одесса за
всички-тъ мѣста въ Россіи плащася
въ година-та за пресилка-та на рус-
ска-та поща 2 карбовни.

№ 312

ПРАВАСЯ ВОЛКА СУНБОГА.

ЦАРЕГРАДЪ.

Телеграфическа една депеша, коя-то дой-
де до Высока-та Порта, извѣстѣва че Салихъ
Бей, кой-то бѣше опредѣленъ да занесе на
Отоманско-то въ Парижъ посолство инструк-
ции отъ Портини страна за конференция-те,
оставилъ того града, и тръгналъ за Царе-
градъ чрезъ Виѣна.

Салихъ Бей носи Протоколъ атъ, кой-то
ще ся предложатъ на подтвержденіе-го Его вели-
чества Султана.

Понеже Русси-те теглиха, споредъ нови-
те въ Парижъ конференци, вси-те воини,
кои-то въ Змѣинъ-атъ Островъ бѣха, Адми-
ралъ Лѳонсъ тегли и онъ вси-те Англіиски
корабли, кои-то въ Черно море си намѣрѣваха.
Тия корабли сега на Буюкъ Дерѣ
стоятъ.

Комисарите Портини и комисари-те отъ
Велики-те иносѣрании Сили за Подунавски-те
Княжества имѣха честь да излезатъ предъ Н.
И. В. Султана-атъ въ Недѣля.

Тин са:

Баронъ Колперъ за Австрія;
Баронъ Талеранъ Перигоръ за Франція;
Сиръ Ерикъ Бюлверъ за Англія;
Баронъ Рихтофенъ за Пруссія;
Канелеръ-атъ Бенси за Сардинія;
Сафетъ Ефенди за Турція;
Г-нь Базили за Россія;
Етемъ наша, министръ иносѣранихъ
дѣлъ присутствуваше на това сѣшаніе (ау-
диенція).

Н. И. В. Султана-атъ пріе ги съ мило-
стивъ начинъ и изрази имъ благоволеніе-те
свои желанія, кои-то за Княжества-та има.

Муозина отъ нѣхн-те перви писари
присутствуваша на това сѣшаніе.

Въ недѣля вечеръ-та, Высока-та Порта
получи телеграфическа една депеша, писана, 12
Януарія, отъ Г-на Мусуроса своего посланика
въ Лондонъ, коя-то извѣстѣва че много дѣ-
тельно ся были занимавали да напишатъ по-
дробно и совершенно направленія-та, кои-то
са нужди за остоявленіе-то на Царска-та
народна Банка, и тия направленія ще ся не-
спратъ нѣ много до 18 Януарія до Г-на
Вилкина съ поща-та.

Между тѣмъ стигнаха тука и подписа-
те на основатели-те на Банка-та и тин са:

Сиръ Жанъ Пакстонъ, членъ отъ Пар-
ламентъ-атъ;
Г-нь С. Ленгъ, членъ отъ парламентъ-атъ;
Г-нь В. Шолефилдъ, членъ отъ парла-
ментъ-атъ;
Г-нь Ж. С. Еваръ, членъ отъ парла-
ментъ-атъ;
Г-нь Ж. Врасей;
Г-нь М. Узели;
Г-нь А. Шаунъ;
Г-нь Марукъ-Хютеръ;
Г-нь А. Дарби;
Г-нь Ж. В. Ферри;
Г-нь А. В. Риксонъ;
Почтенный Х. Кокъ.

Слѣдующе-то писмо прати ся до Жур-
наль де Константинополь:

Г-не Редаторе!

За да е добръ извѣстно общество-то
за истинна-та работа за Царска-та на-
родна Банка, и за да отбѣгнемъ всяко
зло, кое-то може да ся причини отъ разни-те
ложливи слухове, имамъ намѣреніе уредво да
ви сообщамъ всички-те извѣстія, кои-то ще
получавамъ за тая работа, и то за полза на
народъ-атъ.

Имамъ честь и пр: Аткинсонъ Вилкинъ.

Споредъ както ся говори, Царско-то
правительство много дѣятелно ся занимавало
да собере вси-те елементи, нужди за устро-
еніе-то на едно министерство народнаго
просвѣщенія, и споредъ това, царско е-
дно краде не послѣ много щело да ся изда-
де и извѣсти рѣшеніе-то на тая полезна
мѣрка.

Имахме уже благовреміе да говориме за
фирманъ атъ, кой-то ся направи за собраніе-
то на временни-те въ Молдавско и Влашко
Диванъ и споредъ кого-то будуще-то на тѣ-
и Княжества ще ся обезпечи. Това бѣ намѣ-
реніе-то на Высока-та Порта и на велики-те
Сили, кои-то като подписаха трактатъ-атъ
мира, поискаха да покажатъ и благоволеніе-
то си намъ Княжества-та.

Днесъ Порта-та и друго добро имъ стру-
ва. Ако сме добръ извѣстни, она пригото-
влява сега Царски единъ фирманъ, споредъ
кого-то дава ся дозволеніе на вси-те бѣжен-
цы и заточени, Власы и Молдавцы, освенъ
нѣколцина, да ся отиватъ въ отечество-то.

Щедро-то и мудро-то това благодѣніе
ще ся уцѣни отъ народи-те въ Княжества-та,
и по съ достоинство предвѣщава дѣла-та кои-
то Сафетъ Ефенди има да исполни въ Буку-
рець и Яшь.

Пишатъ отъ Камішь, че Русски-те вои-
ски, кои-то въ най послѣдний-атъ путь въ
Полша ся бѣха написали, взели заповѣдь да
тръгнатъ безъ забавы за Кавказъ. Мыслятъ
че они были опредѣлени да подкрѣпятъ на-
блюдателно-то военно тѣло, составляемо отъ
40,000 души, кои-то, както увѣрѣвать, намѣр-
вали ся были по най крайни-те предѣли. Види
ся да ожидаватъ важни движенія кадѣ про-
лѣтъ да станатъ съ намѣреніе да противо-
дѣйствувать на Англіиски-те воиски въ Пер-
сійскій атъ заливъ.

Официална-та нота, съ коя-то ся извѣ-
стѣва заключеніе-то на конференция-те казу-
ва че Россія като отступува Табакъ и Бол-
градъ, взема на срѣща това едно мѣсто имѣю-
ще 33,000 четверуголни верста.

Комратъ, на кого-то име-то въ нѣкоя
Географія не ся намѣрѣва, е часть отъ Бесса-
рабія, и лежи отъ дѣсна страна на рѣка Ял-
пукъ около 63 верста по горѣ отъ Болградъ,
между води-те на тая рѣка и Пруть.

Тойзи градъ не существоваше на 1812,
когда-то ся подписа букурещкій-атъ трактатъ,
споредъ кого-то Бессарабія ся соедини

Подписка-та ся пріема въ Печатница-та
на Першембе-пазаръ въ улицата Гла-
вани. Въ Одесса у Его Благородія
Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакция-
та Журнала Москвитянина.
Въ Букурещъ у Г-на Христа
Георгіева. Въ Ибраила у Г-на
Михаила Поповича.

на Россія. Онъ скоро ся е направилъ и вдиг-
нася на мѣсто-то гдѣ-то бѣше Арка, гра-
дець прочутъ като що въ него ся е ро-
дилъ Князь Бессарабъ, кой-то первый владѣ
на това мѣсто и на кое-то даде си и име-то.

Комратъ е, споредъ важность-та си, тре-
тій-атъ послѣ Кишиневъ.

Казуватъ че русси-те имали намѣреніе
щото Комратъ да е средоточіе на болгарски-
те колоніи, и тамо ще составятъ една тамож-
на (гюмрюкъ). Тия колоніи наслаждаватъ отъ
голѣмо благоденствіе и населени са въ 85 го-
лѣмы села.

Англо-Персійска работа.

Бомбардированіе и привземаніе на Бендеръ-Бюширь.

Багдатска-та поща, коя-то дойде въ че-
твертокъ, донесе важни извѣстія за Англій-
ска-та противъ Персія война. Англіиско-то
посолство получи депеша, кои-то му извѣ-
стѣватъ привземаніе-то на Бендеръ-Бюширь.
Това извѣстіе познато бѣше въ Цареградъ, но
безъ нѣкои подробности.

Англіиско-то отдѣленіе, составляемо отъ
8,000 души, водено отъ Генерала Сталкера,
като привзе Островъ-атъ Каракъ, отправи ся
кадѣ Бюширь, Персійцы-те не ся противиха
като Англійцы-те на сухо излизаха, на 24
Ноември, около шесть мили далечъ кадѣ югъ
на градъ-атъ. Но собраха ся со сила, за да ся
противятъ на Англіискій-атъ варвѣжъ кадѣ
градъ-атъ. На 26 утрянъ-та, Англіиски-те вои-
ски бывши подъ команда-та на Генерала
Стопфорда, напредѣваха и срещнаха ся съ
Персійцы-те. Персійска-та Артилерія хвърга-
ше и добръ мѣрише, но не може много вре-
ме да ся обдержитъ. 63-атъ Кралицинъ полкъ
и 1-й-атъ Сипанскі полкъ блистателно
нападаха съ баіонети-те и введоха
въ Персіиски-те редове смущеніе и при-
нудиха ги на бѣгъ да ударятъ. Англіиска-та
конница удари ги злѣ и причини имъ голѣми
повреди, но, по злополучію, Англійцы-те загуби-
ха Генерала Стопфорда, кой-то ся удари
отъ пять бали и падна мѣртвъ. Англіиски-те
повреди са маловажни: Седмина само Чино-
вниці са убиха и раниха и други 40 души
отъ пешацы-те.

На 27, морско-то отдѣленіе, водено отъ
Адмирала Ленъ, бомбардирова градъ-атъ 4
часа наредъ, а пакъ воиски-те готовиха ся
съ юрюшъ на градъ-атъ да нападатъ. На 3
часа послѣ пладѣ градъ-атъ ся предаде.

Губернаторъ-атъ Масрулахъ Ханъ, Хаджи
Навамовъ сынъ отъ Ширазъ, както и Персій-
ски-те Чиновниці качиха ся на корабли и за-
ведоха ся на Бомбей. Воини-те като придадо-
ха оружія-та си и ся закалиха че не ще ся
бятъ веке, испратиха ся воиъ отъ градъ-атъ
кой никакъ не е снабденъ съ храна.

Градъ-атъ много злѣ пострада отъ бом-
бардированіе-то. Осминадесетъ превозителни
корабли тръгнаха за Бомбей съ намѣреніе да
взематъ други воиски.

Общо-то въ Багдате мѣтніе е че като
Бюширь ся привзе, миръ непремѣнно ще ся
заклучи.

— У Фрація земледѣлци-те много ся зани-
маваха какъ да сполучать што яйца-та безъ
да ся мжтять отъ кокошка да ся испи-
чатъ, а още и кокошки-те всякъ дець по яйце
да сносятъ. Трудный-ать и многопользньный-ать
тойзи вопросъ ся рѣшило весьма благополучно,
казува Ф. а мерсь Магазинъ отъ Г. на
Сора, кой-то намѣрилъ средство кокошки-те

16-та година е отъ какъ Негово Престо-
свѣщенство въздѣже первыйъ нѣдѣля Архїерей-
скій престолю въ Тырново, Подиръ правдолю-
бия и величеприятныя, вѣнчавшій Иракліасъ
Г-на Панарета, Н. П. Г-нъ Неофитъ, кой-то
умѣше лукаво да ласкае, сполучи отъ пер-
вый часъ да угоди на народны-тъ кметове,
тъ му просѣяхъ измежду народа слава-тъ че-
таковъ намъ подобаше Архїерей
Година, двѣ, три, съ своята Адека полнитна
той одерже уваженіе-то си, и народъ-тъ ра-
выше му са, като дѣца-та на писано лице по-
Великденъ, до гдѣ-то захванахъ да излѣзватъ

жени
нія-та
на-та

ТЪ И

и съ
и ляди

of
on ill

ratia

Б. по
гизъ.
фита.

о со-
стел-
вась

об.
сти.
до.

на
жри
по.

0.70
0.06
1 e.

3a.	г
г0	г
гб,	г

не
не
не
не

0. 3

a. a. ca.

97
e
n

6
a
0

1875

1

1
'
2

и навива единъ ги проводи въ Цариградъ. Това
пато разбира Ш. Н. свичва в свои-тъ посред-
ственни приятели, и тогазы да видишь ты,
смушненіе, и беркотин. Ный въ настоящее-то си изложение ще о-
ставимъ на сираца неговы-тъ частны злоупотре-
бленія, и въ замѣчливый неприятелскы-тъ не-
гевы прогнвѣ чуждородность-та, ны отношения,
непотѣхчимъ неговы-тъ несправды и наси-
стия. Нека дойдемъ до сирѣшны-тъ приклю-
ченія. Подъ проважда 7 сюрюджин до въ Габрово
? защо ходи недовъ дѣлякъ прѣзноюу въ
Блена ? какво съдържахатъ писмца-та до въ
Трарна ? какво са приза Бакарджолю на Х.
Тодора отъ Бебрево ? какви дѣли са свѣтъ
изъ Смицовъ ? каква са пѣсенъ ике въ Ка-
занлъжъ ? какса кандардисватъ Ески-Заградѣй-
тъ ? и сяко то ва го върши единъ светигель,
единъ Архипастыръ, кому-то е ввѣрено стадо
да го управа въмъ Божія-га воля, единъ Ми-
трополитъ, кой-то е обизанъ да пази светилъ
залогъ спасителя нашего, да всажда въ
сърца-та на християны-тъ Евангелско-то пра-
всученіе. Съгласива ли са Пастырската дѣ-
лъность на одного Архіерея, съ таковы интри-
ги ? Така ли са стадо пасе ?

О! времена! О! права! Иные отцы имѣли
и сега имамы разорѣи, мѣжень отъ вре-
мени, сии ищѣтъ Н. П. за Архиреей други го-
нерачать. Нѣтъ катѣ въиши на работата знаемъ
кои и каковъ го ищѣтъ и колко го нерачать,
но неизвѣстнѣ-тъ отъ това може да пытать,
кои го ищѣтъ и кои го нещѣтъ. Да! право!
да пытать по какъ? Да не пытать тѣзи
кои-то са обегнали на него да ги хранимъ
то слабѣе, да не пытать тѣзи, кои-то не
пылвять щене-то му за да ги настанѣ Чор-
баджи, да не пытать тѣзи, кои-то за единъ
джебелъ и за нѣколко сребърни и посре-
бренн зарфое продаватъ народна-тъ полъж,
да пытать тѣзи на кои-то на сърце-то лежи
успѣхъ-тъ на чловеческо-то, успѣхъ-тъ
на православіе-то, да пытать почтеннѣ-тъ
тирѣвцы и работны-тъ Есифы, на кои-то ин-
тереситъ не сѣжъ екопчени съ интереситъ на
Н. П. кои-то не сѣжъ са вървничей на т сыро-
маншкѣ-то имѣніе, кои-то не сѣжъ си потыпнати
совѣтъ-та, че да си изоначннаты душъ-тъ и
да хортувать криво-то. Да пытать народа,
кой-то съставлява церквъ-тъ. Да са пыта на-
родъ-тъ, кой-то позвола-тъ на царско-то пра-
вительство желаетъ улучшение-то на состояніе-
то си. Ако така са пыта, вѣрно че ще са по-
баже-тъ какъ множество-то понерачи, а маалко
нѣкои си го ищѣтъ и изчуднои! Събирани-то отъ народа огромно богат-
ство, прѣскаво злоупотребително, подкрѣпѣва-
тъ въ властолюбивѣ-тъ му постыжки, негово-
то поведеніе, каго са спосрещатъ съ желание-
то на нѣколко лакомѣ за интересъ-лица, при-
внча гѣ да дѣйствовать за добро-то му, и
чака-тъ тѣзи продадени души соединили сѣжъ са
съ него за да успѣлвять народа. Возможно
е, тѣзи лица съ измама и съ заплашване чѣ-
то по роднинска связь да привлечѣтъ еще нѣ-
колко пыта съ подкупени чувства могатъ
ли да выжѣтъ вѣрность? Это такѣва чело-
вѣцы избрани сега Н. П. и они проважда въ
Цареградѣ, секому въ рѣжѣ-та 10,000 гроша е
долъ, и за 16 хилади полѣди како са науза-
ваемъ, а ако бы да сполучать да ги подкрѣ-
пѣтъ, имѣтъ надѣжды отъ златъ гори. Любо-
пытное е еликимъ ако да мажехмы лѣщо
и да мнннѣтъ прѣимущества-тъ е за хара-
ктеристика-та на тѣзи особи, кои-то сѣжъ оти-
ши въ Цареградѣ да заминцивать Н. П. отъ
наши-тъ оплакованія. (Тукъ тѣ отписатель-агъ
просѣира си на долго, описува на долго кои-
са-тъ лица, и яви работѣ-толико важни цѣ-
то, ие-тъ въмѣстѣ-та тукъ, но имамы-тъ въ
расположеніе-то на правительство-то).

Тільки є священническое-то званіє на спорядь важность-та си високо-то є єсному познато, но дали є то толкъє «поставено за за таквизи безсовѣстни злоупотребенія, за такєзи пристрастни щенія, за таквизи пе-

христіянскіхъ постожнѣи зиди еи настаненію и наредено за оружіе на нечестиво себечество? Така ли на учи Евангеліе то? така ли изыс-
кувать нареды-тѣ и законы-тѣ на честно то
правительство?! Царско-то правительство може да испы-
та и да прѣврати тѣзи злоупотребленія, а зто-
ва има и правдѣ. Наши-тѣ желбы сѣ до на-
шихъ Суданъ до вашихъ отецъ! Многоблгвѣный Царю, милостивый Госпо-
дарю! погледни отъ державнаго си прѣстола
и виждь на кой халъ сѣ твои-тѣ вѣрны под-
данныи, смили са за-тѣхъ, постожнѣи ги сѣ
Твоя-та богата милость, и пролѣй надъ тѣхъ
неисчерпаемо-то си благоутребіе и избави ги
отъ това зло. Но Ваше-то высоко постоженіе
на града ны въ 1263 отъ Египте наши-тѣ сми-
ренни и покорни желбы, коснухъса до под-
ножіе-то свѣтлаго прѣстола и Вы, Величе-
ственный Царю! сѣ велика-га Ваша милосѣ-
рдіеволюхте и избавихте на отъ нашихъ Ти-
раніи. Но, по наш'то зломостіе, сѣицъ той
и днесъ не помалко на угнѣтѣва, сѣица-та ра-
на са е вжизнична и грызе сирѣч-та на
вѣрны-тѣ Ваши подданны. Далечъ отъ гвѣста-
та Ваша сѣица, смиренни-тѣ наши желбы не
надрѣвать да са косне пакъ до подножіе-то
Вы, запричарана и потыквани отъ власта-
та и сила-та, кож-то той сѣ неправедни стѣ-
пки е залобылъ. Но послушай, Царю, послу-
шай слабыи и жалобыи гласъ на свои-тѣ блѣд-
нѣи и высокоблагонизводи да ги избавишь
отъ несносны-тѣ вѣче мѣжи. А наш'те отъ
серце топли молитвы ще бѣждѣтъ непрестан-
но прѣдъ Всевышняго за вѣчно пребываніе
на Державиѣишаго Вашего прѣстола.

Вашего Императорскаго Величества
Починзѣйшіи раби, иныи
Жители и Жители вхождо Жители жара
Терноскии, Габровскии, Еденскии
Жители и Жители, Жители, иныи
Трѣвенскии, Габровскии, Килибарскии
и Жители, Жители и Жители
Вебровскии, Жители и Жители
и прочіи
Тая статія прате ны ся отъ Г-на Н.
Миханловскаго.

Блазе ну кой-то при наука
и добродѣтель усвоилъ,
кой свой духъ не безъ сполука
въ познаныя разны находитъ:
и мѣжки кой се уповава
на свон-тъ силы, своя умъ,
кой своя та воля неподдава
и се не лжи съ пруденъ шумъ.
отъ неиздадена сатира.

Како земанъ, перото да ви изложѣ и ѣко
 мои мысли и то съ часъ ми доде на умъ една
 стара пословица, че най е трудно да познѣ
 челоѣтъ свои тѣ недостатки, а най лѣсно за
 бѣлѣжав чужды тѣ. Тъзи истина ѣмъ знаѣтъ
 малки тѣ дѣтица, що учатъ Букварчета въ
 Школи тѣ. Но това не треба да ны въспира
 съвѣсъмъ, отъ да исповѣдаме добро то и зло до
 кое то и други тѣ челоѣцы съгледваме, както
 и тѣ у насъ, сѣщото чрезъ такова съзнаніе
 на свои тѣ недостатки челоѣкъ, отъ лошъ по
 добръ става, и отъ добръ по добръ, защото е
 одаренъ съ съвѣсъ, срамъ и честолубіе. О
 ; ясно е това да се рече, но сѣкий избѣгъ
 приспособленіе то му, никой челоѣкъ не обича
 да му кажатъ кусуры тѣ въ очи тѣ му и на
 то съ свѣтъ челоѣцы тѣ друго нещо толкост
 не криятъ единъ отъ друго съ голюмо ста
 рание колко то недостатки тѣ сѣ. Венци выка
 ме че истината е свѣта, а лъжата е сѣрикле
 та, но всѣчки обычае повече лъжа та, друго
 толкова не мразимъ колко то кога ны кажатъ
 истина та въ очи тѣ, найначе кога другиѣ ны
 покаже кусуры тѣ ако и да сѣ истинны. Като
 че приходжда и ѣкоя несъобразность въ разу
 ма ни, защото познаваме добръ истината, но
 виде ни се горчива и несносна и мразимъ поинакъ
 уста, кои то смѣхъ да ѣмъ рекать. Тъзи мы
 сли като излагамъ да не помисли отъкой де

Съмъ наострилъ перо-то противъ нѣкое лице, сохрани Боже отъ таквояко искушение, цѣль-та ми е да изложя нѣкои свои мысли, кои-то сѣ-кому е болно да ги прочете и не, безъ да ми остане хагаръ за това; умны-тъ хора надѣж-ся че ще припознахъ тѣзи мысли за сира-вдливъ, а безумны-тъ . . . за тѣхъ малко се грижа. И тѣи перо карай напредъ — Като природенъ Българинъ за кѣквѣ другѣи по-драгъ предметъ бихъ писалъ, освѣнъ пакъ за Българскія родѣ.

Ето се поченъ 1857 година и какъ сѣтъ хора особено търговцы-тъ на свършване-то на година-та си приключаватъ хесапы-тъ да видѣтъ, какво сж спечелили или изгубили, и съ нова година наченватъ дѣла-та си изъ ново. Тѣи ми се пощѣи мене днесъ като поемѣхъ отъ нѣколко години напредъ до сегашна-та го-дина да пригледамъ хесапы-тъ на Българско-то просвѣщеніе да видимъ напредъ ли вървимъ или назадъ. Това е весьма полезно и любопы-тно да видимъ какво ще намѣримъ въ касса-та на просвѣщеніе-то, то естѣ въ наши-тъ Бъл-гарски глави. Придобытокъ ли или зараръ сы-рътъ успѣхъ ли или противно-то.

Ученны-тъ читатели че ми извинятъ ако не имъ изложя точно и подробно този умствен-ный отчетъ, защото за по предны-тъ години отчеты не существува-тъ и азъ ще си пома-гамъ отъ память-та си. Помня добръ наши-тъ старовременны училища то естѣ келіи, защото и азъ най първо въ тѣхъ научихъ азбукы въ тѣхъ дѣца-та учеха да четатъ Чесословы, псалтиры, и други Божественны книги, сичко-то тогавашно ученіе състоише въ едно чтеніе и писмо, тѣи бѣше почти по всячка Българія, освѣнъ Свищовъ гдѣто бѣше се отворило у-чилище подъ нещно-то значеніе. Послѣ по по-дражанію отвореха се подобны училища и по други-тъ градове Български. Истина ли бѣ, или тѣи ми се струва, че въ това време Бъл-гаре-тъ показваха по голѣма рѣвность кѣмъ тѣзи новосъставени училища, защото ако и да бѣхъ дѣте но помня добръ че по-първы-тъ че-ловѣцы и други подолны день не се минуваше да не навѣждатъ училища-та и учители-тъ. За доказателство на тая рѣвность привождамъ то-ва, дѣто въ растояніе на десять до петнайсе години вездѣ во всички-тъ градища и голѣми села по Българія отвориха се училища и взаи-мны и по горны за преподаване на Енцикло-педически-тъ науки, както Географія, Всеобща Исторія, Аріометика, Греческій и Славенскій езикъ, а въ нѣкои училища даже и Алгебра, Геометрія, Физика, Логика и Богословія. Но тѣзи гореща рѣвность кѣмъ ученіе-то като че бѣше нѣкой времененъ и нравствененъ пароксизмъ. Намѣсти се отъ едно безстрастіе една студенина кѣмъ основателно-то ученіе, като че матеріалны-тъ потребности да надвѣха ду-ховны-тъ. За това въ послѣдны-тъ години и сега продолжава да владѣе едно нравственно разслабленіе у насъ и тѣи да рекж Атонія на-духа. Ако училища-та на градове-тъ и села-та не сж се еще затворили причина-та не е че се подкрѣпихъ отъ първа-та благородна рѣвность, но отъ старыи обичай да се намѣрватъ по е-дно или по двѣ училища по градове-тъ и села-та.

И ако тѣзи наша чувствениостъ се про-должи еще нѣколко години да не пророкувамъ, но много ми сѣче ума че ще уловимъ пакъ у дървени-тъ панакиды. Но кой има време се-га да мысли за Школы за ученіе и проч. Ни-кой градъ или село нема дѣ-то да не сущес-твуватъ тарафы, и каква е цѣль-та на тѣи тарафы? за первенство, за пуста слава, за Чор-баджилакъ или по добръ да рекж торбаджи-лакъ, то естѣ кой да превари да си напълни торба-та. Челѣкъ благоразуменъ ако пригле-да безстрастно исканія-та, кои-то движатъ два дѣ-то да сж тарафы, съ съжаленіе открыва е-дна глуповина и пустота и съ рѣскасно сър-це предчувствува че летатъ и два-та невозвра-тно на погибель. Быхъ рекль о Българи! на-дѣ отивате? свѣстете ся, но тщетно: мой сла-

бий гласъ изчезва като гласъ поющаго въ пустынѣ. Быхъ! хаа! рекль бы ми нѣков отъ читатели тѣи. На пона година таквѣ отчетъ ни давашъ за Българскій успѣхъ като разви-вашъ предъ очы-тъ ни една толкось печална картина, нема ли да ни зарадвашъ съ нѣщо добро. Но о! любезныи мои читатели азъ ви казахъ отъ начало-то на тѣзи статія, че нека да лъжа, но ще казувамъ истина-та гола безъ да ѣмъ украшаванъ съ лъжи, знаѣ че е горчи-ва, ама ще ѣмъ пригълнемъ не бойте се не ще ни се закачи на гърло-то. И тѣи да дойдеме пакъ на първа-та си приказка.

Наши-тъ старѣйшины по градове-тъ и села-та отъ тарафы немагъ време да се гри-жатъ за просвѣта. А наши-тъ свѣтлы Архипа-стры . . . Стой бре хайренъ перо! ще та фърлж въ огньа да изгоримъ, какво то азъ никъкъ не мыслиж, а ты се на грѣхъ ме тег-лишъ, като че се е въпрелъ нѣкой демонъ въ тебе. Да оставимъ сега училища-та и ученіе-то до друго време че да попрегазимъ преминало-то за да видимъ каква въкашна свѣтскость — цивилизация и правы сме придобили или по-право да рѣкж заели отъ Европейцы-тъ. При-ди и видѣ. — Не сме заборавили еще онова време когато наши-тъ Български глави бѣха браснати като кратуны и се налагали съ на-ціональны кампачета отъ кожы, а коя-то глава имаше честь да носи сукнена шубура, тя се считаше за по благородна, тѣхъ ги намѣстиха послѣ чампи-тъ, послѣ дѣлги-тъ фесове досега шны-тъ малки моравы. Въ растояніе на двай-се и петъ години видѣте какъвъ успѣхъ ста-на въ колафи-тъ ни, но да ли стана и въ мо-закъ-атъ ни подобенъ успѣхъ, сѣкій нека ис-пыта самъ себе си за това. Тѣи и панталонъ-тъ и суртуцы-тъ и палта-та обавиха голѣмо гонѣніе противъ шалвары-тъ кавады-тъ и джу-бета-та. Въ одѣяніе-то слѣдователно доволно преуспѣваме и въ други по тѣи работы как-то да употребяваме помады, леванты, одеко-лонъ, космы за завѣты аламоудъ, брады найпа-че у млади-те какъ-то искашъ ала женъ Франсъ, и ала мужикъ и даже нѣкой пробар-борватъ и Бонъ журъ и гутъморгенъ. Единъ Мажарски Авантюристъ подиръ паденіе-то на Кошута принадлежъ бѣ въ Търново, а послѣ се скита по Филибе, Свищовъ, понаучи млади-тъ момцы и момы да се прегъртатъ и вър-тѣтъ на валежъ да се кършатъ въ полка и да се мждратъ въ кадрили. И сега имъ се види хоровады хоріатска и просташка работа безъ мыслижъ че бащи-тъ имъ и майки-тъ имъ да-же и тѣ сами до преди малко време сж го и-грали весьма искусно и совѣмъ не сж го на-мѣрвали тежакъ. И тѣи колко-то на вънка-шна-та свѣтскость Европейска коя-то е една щетность лесно като мануны подражаваме. Отъ това сѣкій наблюдатель сзира сега у насъ единъ хаосъ, едно смѣшеніе отъ древны понятія съ новы, обычае и правы полуазиатски и полоевропейски, кои-то во много работы сж противоположны едни на други. Тѣи стары и новы понятія, правы и обычаи като не се сж обработили отъ разума ни правятъ и ежедне-вны-тъ наши поступки много смѣшны. Тѣи що-то даровитъ нѣкой живописецъ и комикъ намѣ-рилъ бы сега у насъ прекрасны сюжеты за карикатуры и комедіи. Треба като се стараеме да подражаваме други-тъ народы въ правы-тъ и обычаи-тъ да се не вдаваме лѣсно и покланя-ме на сѣко нѣщо като съвършено, защото и тѣ народы сж чловѣцы имжъ свои слабости и недостатки, а нѣи като си имаме свои до-ста не треба да доимтаме въ отечество-то на-ше недостатни-тъ на други-тъ народы. Но сѣ голѣма мждрость да подражаваме и приемере-що е у тѣхъ полезно и добро, а противно-то да отбѣваме и отѣрлеме като вредително.

Кѣмъ една кокетка.

Не ма мамѣ не ма мжн
съсъ сладки-тъ си рѣчи,
не дѣи съ шалавы очы
напредъ ми се пречи.

Было е време упоенъ
отъ твои-тъ сладки пѣсни,
азъ вѣрвахъ като младъ зеленъ
че сички-тъ свѣсны.
Нито ми мина презъ ума
че хитрость и лукавство
въ сърдце-то на таквасъ мома
да сж имали мѣсто.
Ты имашъ хубость на лице
каква-то нема друга,
но съ лукаво сърчице
не можимъ ми бы супруга.
За туй ме вече не мжн
съ сладки-тъ си рѣчи
недѣи съ шалавы очы
напредъ ми се пречи

Отъ нѣколко време гледаме наши-те учени да ся собудиха и кой на преводи и кой на писанія да ся занимава. Така Статія-та РАЗ-МЫШЛЕНІЯ отъ Г-на К. Михниловскыи ся испрати; получили сме преводъ на пре-воучителна Испанска повѣсть отъ Г-на Е. статія Х. Попова, Бебревенина, кой-то вы-ше че е превелъ и друга една много полез-на книга Училище Благочестія назы-чаема. Такожде и Г-нъ Юрданъ Чинъ-Трай-ковъ испратилъ ны е статія за отговоръ на статія-та Медникарова. Слушаеме че и негово Предобіе Архимандритъ Пароеній да ся зани-мава на разни преводи-и списанія.

Тѣи трудове са достойни за всяка похва-ла. Мы же ще предложимъ на друго едно дѣ-ло да ся занимаютъ, кое-то не е по малко по-лезно, а речы и много нужно.

Предполагаеме всякому учителю да ся постараетъ да опише, по возможности, Геогра-фически и Статистически окружіе-то или на-аза-та въ коя-то ся намѣрва. Сирѣчь рѣкы-те, езера-те, гори-те, жители-те, правы-те, раз-ны-те матафи; земленни-те произведенія, сѣ-има училище, церква, Монастырь, на какъ-во вѣроисповѣданіе са жители-те, колко дома-ма, колко джамии, колко медресета, какви язы-цы говорятъ. Ако е возможенъ да направятъ и по една карта и Историческо или по пре-даніе нѣкое описаніе на окружіе-то си. Час-тин-те тѣи Географически и Статистически описанія ще составляватъ по малка една Гео-графія, и като вси ся собератъ ще направятъ обща една пространна Географія.

Тѣи трудове несомнѣнно ще ся недоста-точны; но ще са много полезны, защото таи-ва до нынѣ описанія немаме, и защото послѣ можатъ да быдѣтъ като поводи на дѣла по-искусны.

Мы като предполагаеме това, обещаваме ся и да печатиме со свои издивенія вси-тъ тѣи трудове сущо така както ны ся испра-тятъ, безъ да промѣнимъ нито една йота. До-блестъ убо трудолюбивы наши учени!

ХАПОВЕ ОЛУЕВЫ.

Тѣи хапове са единъ небесенъ цѣрь за всички-те, рѣчи болѣсти, кои-то нарушаватъ чловѣчскыи-атъ родъ. Полю-вина-та свѣтъ ги е употребилъ и показали са чудесны-тъ свои-силы по вси-те климаты, защото чловѣкъ на най-млада-та както и най-старата свои возрастъ може да ги вземе и спасеніе да намѣри. Тѣ по вси-те царства са у-потребляваны и лѣкари-те, най-искусны-те совѣтува-тъ бол-ны-те за да ги взематъ. Колко убо можатъ да са ползны въ мѣста гдѣ-то лѣкари нема! съ тѣхъ вси-те слѣдующи болѣсти можатъ твердъ лесно да ся исцѣрѣтъ.

Треска.	Кръстоболіе,
Асма (ихтенъе)	Еморонди,
Треска желчная,	Вѣтръ
Колика	Невоздержаніе на пивочъ-атъ
Рѣзъ (санци),	Вратоболіе,
Болѣсть на коремъ-атъ,	Камакъ,
Слабость,	Пришки,
Планджикъ,	Рана, лъзва,
Жени кои на редъ-атъ си не дохождатъ,	Глистни всякаго видъ,
Нукрусь или болѣсть крака-га	Френски боѣсти,
Главоболіе,	Безсиліе,
Разни восналенія,	Желтиница.

Тѣи хапове намѣрватъ ся въ Цареградъ при Г-на Щапи на Першембе-пазаръ и при Г-на Деласуда на Бейоглу.